

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Vigesimonono.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

VIGESIMO OCTAVO.

¶ Ad hęc huius pręcepti opera sunt, ne iuremus, execrur, mentiamur, decipiamus incantemus, sancto nomine dei, non reliquos exerceamus abusus. Quae tam grandia sunt, quia omnibus in vniuersum notissima. Hęc em̄ peccata fere sola in hoc pręcepto sunt & prędicata & nunciata. In quibus etiam comprehensum est, vt prohibeamus etiam alijs mētiri, iurare, decipere, exercari, incantare & alijs modis nomine dei peccare. Quibus etiā multe dantur causæ ut ad facienda bona, ita ad inhibenda mala. Sed maximum & grauissimum omniū operum huius pręcepti est, sanctū nomē dei cōtra oēs eius spirituales abusus tueri, idq; p̄mouere iter oēs. Nec em̄ satis fuerit, vt p̄ mei p̄o & ī me ip̄o, nomen diuinum laudem & inuocem tam in aduersis, quam in secundis rebus. Necesse enim est vt prodeam, pro dei gloria & nomine meipsum onerans inimicitijs omniū hominum. Sicut Christus suis discipulis aiebat. Odio eritis propter nomen meū omnibus hominibus. Hic oportet nos patrem, matrem, & optimos amicorum offendere. Hic oportet nos magistris & sacris & prophaniis, & superioribus spiritualib⁹ & temporalibus repugnare, & contumaces & inobedientes reprehendi. Hic oportet in nos cōmoueri diuites, doctos, sanctos, & quicquid est ī mūdo. Et quāuis id prefertim̄ debeat quibus officiū prędicandi verbum dei cōmīssum est, ad id tamen & vnuſquisq; Christianorum postulanter & tempore & loco obligatur. Nam pro dei nomine tradendum & reddendum est, quicquid habemus & possumus, & re ipsa probare nobis dei nomen, honorem, & laudē omnib⁹ rebus esse chariora, & in ipsum super omnia confidere, ab eo omnia bona expectantes. Ita profidentes eum a nobis haberi pro summo bono, cuius nomine parati simus oīa reliqua bona relinquere & dimittere.

VIGESIMONONO.

¶ Hic oportet nos repugnare om̄ib⁹ iniurijs & iniquitatib⁹, vbi vel veritas vel iusticia laborat, & vel vim vel necessitatē patitur. Nec est vt hic personarum rationem habeamus, vt nōn uliſſaciunt ſumopere pugnātes pro iniuria, diuitibus potentib⁹, & amicis illata. Vbi aut̄ tale quidpiā fit pauperibus, abiectis, & inimicis facile conquiescunt patientes. Tales em̄ non inspiciunt nomen dei in ſeipſo, ſed per feneſtram depictam, metientes veritatem vel iusticiam ſecundum personas. Nunquam inueniētes oculum ſuum falſum, magis p̄fonā quam cauſam respicientem.

Defendere
gloriā nōis
diuini.

Hi enī intercutanei sunt assentatores & hypocritæ, nihil nisi fuchi
& colorem habentes defendendi veritatem. Optime enī sciunt,
extra periculū esse diuītibus, potentib⁹, doctis, & amicis adesse,
& ab ipsis viciſſim recipi gratiam, defendi & honorari. Pari faci,
litate repugnaris iniuriæ pontificibus, regibus, principibus, ep̄bis
& reliquis proceribus illarē. Hic enim vnuſquisq; conatur esse
probifſimus. O quam occultus est fallax Adam cum suo inge,
nio, quam pulchre sui commodi auaritiae nomine veritatis, iustis,
tie, & diuini nominis regens. Vbi vero quid egeno & humili ac,
cidit homini, tum falsus ocul⁹ non mulsum inuenit commodi,
quamuis bene videns odium potentium. Ideo relinquit pauperes
rem, nihil minus curans q̄d ut laborantem adiuuet. Quis enim
multitudinem huius criminis in Christiano orbe dñſterare posse? Hic se princ
ſit? Ita dicit deus psal. 81. Usququo iudicatis iniuriantē, & fas pes contem
nies peccatorum sumitis? Iudicate egeno & pupillo, humilem & plentur.
pauperem iustificate. Eripe pauperem, & egenum de manu pec
catoris liberate. Sed cum nihil horum fiat, sequitur, ut nihil etiā
neq; sciant neq; intelligent, tantum herētes in respectu & perso
na magnorū q̄d iniusti sint, neq; agnoscat pauperes q̄d iusti sint.

TRIGESIMO.

¶ Ecce hic multum est et bonorum operum. Nam maior pars
potentium, diuitum & amicorum iniuriam faciūt, vim & tyra
nidem in egenos, humiles, & aduersarios exercentes. Et q̄ maior,
eo peior. Vbi ergo vi non possis prohibere, & veritatem iuuare,
fac tamen ut hoc ipsum fatearis verbis, neq; iniustis subscribas &
faueas, veritatem libere loquens. Quid enī quoq; proposito homini
omnigena bona opera facientie Romam & ad omnia sancta lo
ca currenti, oēs indulgentias impetranti, omnia templa & colle
gia condentifundantq; hic se culpabilem in nomine & honore
dei iuueniēt? quod eo tacito & suppresso pluris sua ipsius opes,
honores, fauorem, & amicos fecerit, quā veritatem (quē dei no
men & honor ipse est). Imo quis est hominū, cui non cotidie
hominī bona opera ad fores & edes ipsius veniant? Ut ipsi non
sit opus de bonis operib⁹, vel longe currere, vel interrogare. Nā
intuentes hominū viam, quam & hic & vbiq; temere & leui
ter fiant, exclamare cum propheta cogimur. Omnis homo mē
dax. Sunt enī omnes homines fallaces, omnes mentitiunt & de
cipiūt. Nam veris & principalib⁹, bonis operibus relictis, ornat
& colorant se ē minimis & vilissimis, interim tamen volentes p̄
bi esse, & securō otio & tranquillitate in coelum ascēdere. Quod
si dixeris, Cur ergo deus non solus & ipse facit, cum tamen bene

D iii